

OPUS

Etűdök az ének-zene tanításához

összeállította: *Király Katalin*

2012

08

**Élményközpontú
népzene tanítás**

**Az osztályozás
megtervezése
a 2012/2013-as tanévre**

Zenei programok ajánlása

„Musica humana” 6. MOZAIK KONCERT

Zenei, műveltségi versenyre készülünk

Havi kutatómunka zenei kérdései

Opus 8

Etűdök az ének-zene tanításához

DR. FEHÉR ANIKÓ NÉPZENEKUTATÓ, A MAGYAR RÁDIÓ PROGRAMSZERKESZTŐJE

METODIKA – FOLKLÓR: Élményközpontú népzene-tanítás

A népzene szerepe a gyermekek életében

„Mikor fordul egy nép kórjósolata aggasztóra?
Amikor természetes szaporodása megáll, mondja a statisztikus.
Amikor közügyei nem érdeklik többet, mondja az államférfi.
Amikor szabadságáért gyáva fegyvert fogni, mondja a szabadsághős.
Amikor a múltját elveszíti, tesszük hozzá mi.” (Németh László)

Nagyanyáink és az ő elődeik tudásukat nagyrészt közvetlenül saját szüleiktől kapták. A lányok édesanyjukkal együtt varrogattak, énekeltek, főztek, a fiúk apjukkal vágták a fát, művelték a földet, szerelték a házban található eszközöket. A XX. század közepétől ez a folyamat szinte teljességgel megszakadt, a hagyományos tudás átadásába egy intézmény, az óvoda, illetve az iskola ékelődött. Az okok között elsősorban a női emancipációt s a hagyományos nemi szerepek másként való értelmezését említhetjük. Modernebb lett a világ, a megélhetés általánosan véve egyszerűbbé vált, de sok minden eltűnt mellőlünk. Mára szinte eltűntek a meséből soha ki nem fogyó, mindig süteményillatú nagyanyók, akik úgy tudtak figyelni az unoka szavaira, hogy minden mást kikapcsoltak, akiknek akkor csak az volt a fontos. Ma már nemcsak az anyák, de a nagymamák nagy része is dolgozik, s a beszélgetéseket, ha más nem: a mobiltelefon csengése szakítja meg gyakran. Nem sírom vissza a mesésnek tűnő múltat. Ma könnyebb: tüzelőhordás és tűzrakás helyett gombnyomásra melegszik fel a mélyhűtőből elővett étel, s a sok bíbelődés helyett még meg is nézhetünk valamit a tévében. Igen. De a sok bíbelődés alatt különböző generációk beszélgethettek egymással, gondolatok szárnyalhattak szabadon, s a lélek feltöltődhetett. Nem a favágást, nem a sok nehéz fizikai munkát, nem a gyakori létbizonytalanságot sírom vissza, hanem az emellett meglévő emberi közelséget, biztonságos

emberi kapcsolatokat, generációk tiszteletteljes és gyümölcsöző együttélését, amikor a nagymama tanította kis unokáit énekelni, játszani, az édesanya csitította el a fáradt kis test és lélek nyugtalanságát a maga dúdolásával.

Mi az akadálya annak, hogy ezt az idillinek tűnő romantikus elképzelést a mai világunkban is megteremtsük, s visszacsémpezzünk valamit – ha csak percekre is?

A Kodály Zoltán nevével fémjelzett világhírű zeneoktatási módszer lényege az, hogy a zenei írás-olvasást, vagyis a kotta megértését és reprodukálását a népzene keretében valósítja meg. Minden nép a sajátján. Minden népnek van zenei anyanyelve, amely az abba a kultúrába született gyermeknek a legkönnyebben elsajátítható.

Jankó János: A népdal születése, MMG

A régi paraszti világban tehát a hagyományba belenevelődött a gyerek. A szó magyarázatához ismét az íróhoz fordulunk: „A népek emlékezete a hagyomány. A hagyomány: egy nemzet válasza életkörülményeire, a nemzet igazi személyisége, mellyel időben önmagához és feladataihoz hű maradhat.”

S hogy tűnékeny, változó, kényes valami, ezt így fogalmazza meg Czákó Gábor: „A hagyomány nem magánügy: közösségben képes csak elevenné válni.” Nemigen lehet hitelesen és jól népdalt tanítani a gyerekeknek úgy, ha a népdalt, mint a hagyomány szerves részét teljesen kiszakítjuk környezetéből. Nem is példátár a különféle zenei jelenségek magyarázatához!

„A népdal a magyar lélek tükré” – mondta Kodály Zoltán, a mindennapokban született, mégis az emberiség örök problémáit feszegető, arra magyarázatot adó irodalmi-zenei képződmény.

Bartók Béla egyszerűen ennyit mond: „Népdal az, amit sokan és sokáig énekelnek”.

Napjainkban nem vezett ki még teljesen az a réteg, amely emlékszik a néphagyomány életére, virágzására. Érdekes ilyeneket keresnünk, 70 éven felüli falusi embereket, akik mesélnek erről a világról. A tanító az így begyűjtött tudását busásan kamatoztathatja az óráin.

Másik módszer a népi írók olvasása. Németh László, Szabó Pál, Féja Géza, de Tömörkény, Móricz, Mikszáth és Móra művei is egy olyan világba repítenek, amelyben megkapaszkodva nincs az a keserves élethelyzet, amelyből ne találánk kiutat.

Nem taníthatjuk tehát a népdalt teljesen kiszakítva a hagyományos környezetéből. Nem taníthatjuk úgy, hogy ne értse a gyerek a dal minden szavát. Igazi jó csoportban bizony záporoznak a kérdések. Mi az ispiláng? Mit csinál a béres? Mi a kis kece? Mi a pittypatty? Mi a sarjútüske? Mi a járomszög vagy az asztag? Mit csinálnak a fonóban? Az iglice virág vagy madár? Ki az a nyoszolyólány? A babám a gyermekem vagy a szertöm? Mennyit ért egy garas? Mire jó az ösztöke? Mi a zsendice? stb. Vajon tudunk-e kapásból válaszolni ezekre a kérdésekre? Bizonyára nem. De ha az órán szereplő dalok szövegéből felkészülünk, vagyis megfejtjük minden szó jelentését és így vágunk neki, máris nyert ügyünk van. Nemcsak az az eredménye egy-egy ilyen kutatásnak, hogy nem vallunk szégyent a diákok előtt, magunk is gazdagítottuk tudásunkat. Sőt, ha netán nem jönnek a kérdések, magunk provokálhatjuk azokat. Egész kis ismeretterjesztést végezhetünk. Kevés dolog van, ami annyira leköti a gyerekek figyelmét, mint egy ilyen letűnt, mesés világba való bebocsáttatás! Ne gondoljuk azt, hogy az ilyesmire szánt idő elfecsérelt lenne! Úgy megnyerhetjük vele a gyerekeket, hogy azután sokkal könnyebben és gyorsabban haladnak majd az esetleg szárazabbnak vagy nehezebbnek tűnő tananyagban. Ébresszük fel kíváncsiságukat, biztassuk őket arra, hogy kérdezősködjenek otthon, beszélgessenek a nagyszülőikkel, ha vidéken tartózkodnak, járjanak nyitott szemmel!

Merjünk beszélgetni az órákon, hisz az élményt így alapozzuk meg. Kevés az a gyerek, akinél a csak hallgatott vagy énekelt zene azonnal élménnyé válik. Ahhoz, hogy egy általunk jónak és szépnek ítélt zene valóban élményként raktározódjon az agyukban, el kell tudnunk magyarázni egy-két dolgot:

1. meséljünk keletkezésének (gyűjtésének) helyszínéről,
2. ha lehet, meséljünk az adatközlőről,
3. beszélgessünk a dal történetéről,
4. értessük meg a dal szövegét (népi jellegű szavak, kifejezések),
5. élményszerű, kifejező énekléssel mutassuk be a dalt!

Mindez nem lehetséges akkor, ha a tanár nincs meggyőződve arról, hogy a dal valóban gyönyörű és éneklésre való. Elképzelhető, hogy egy-egy dallam semmiképpen sem tud az ember szívéhez közel férkőzni. Akkor hagyni kell! Az összegyűjtött 200 000 dallam között bizonyára találunk helyette másikat.

Énekelni nemcsak ének-zene órán lehet! Kitűnő helyzetben van az a tanító, aki tud és szeret énekelni, hiszen minden óráját „feldobhatja”, élményszerűvé varázsolhatja ezzel! Pár perc csupán, s a gyerekek szinte kicserélődnek. Hiszen olyan tevékenységet folytatnak a közös éneklés során, melyben mindenki egyénileg alkot valamit, az eredmény mégis közös. Hiszen ez a lényege a karéneklésnek és mindenféle közös dalolásnak is!

Irodalom órán jöhetnek a megzenésített versek. Hangulati elemként a magyar költőkhöz a népdalok kitűnően illeszkednek, a történelemhez pedig magától értetődő. Rajzórán csak a kezünk dolgozik! A szájunkkal bátran énekelhetünk. Bizonyára szebb lesz az eredmény. Testnevelésórán nem fontos szó nélkül menetelni, kitűnő katonadalok vannak. Használjuk őket! Kiránduláson, szünetekben a legjobb rendcsináló eszköz. És mennyire fognak majd minderre emlékezni! Hiszen élményhez jutnak! Merjünk élni csodálatos kincsünkkel! Kevés nép büszkélkedhet ilyesmivel!

Akiben él a népdal, aki élményként éli meg a népdalt, igen sok ajándékot kap még belőle. Amellett, hogy csodálatos esztétikai értékeket gyűjt be magának, s akár nap mint nap átélhet katartikus élményeket, látásmódja is szélesedik. Aki a tengernél szélesebb szerelemről énekel, nem fog szemetet lerakni a folyóparton. Aki az erdőben, a párját kereső árva madarat énekl meg, nem fogja irtani az erdőt. Aki dalában a madárkára bízva a szerelmének írott levelet, nem fog énekes madarakra lövöldözni. És folytathatnánk a sort. Gondolat gondolatot szül, s a gondolatot tett követi. Tanulhatunk dalainkból!

Nemcsak a hagyományos értelemben vett, azaz alkalomhoz nem kötött strófikus dalainkat énekelhetjük és használhatjuk az órákon, de igen szerencsés és hasznos dolog a szokásdalok bevonása is.

Szép szokássá válhat, ha egy-egy gyereket énekkel köszöntünk név- vagy születésnapján. Lehet állandó dalunk ehhez, de az is jó, ha megkérdezzük tőle, mit szeretne hallani. Állítsuk ki az osztály elé, és ünnepeljük meg!

Ősszel, a szüret idején, mikor szinte mindenki szőlőt eszik, jó hatású egy-egy mulató nóta eléneklése. Mindez jó alkalom arra, hogy meséljünk a hagyományos paraszti életről.

Nagy ünnepek közeledtével hangoljuk rá a gyerekeket arra, hogy méltón ünnepeljenek.

Biztassuk őket, hogy amit tőlünk tanultak, vigyék el majd szüleiknek, mutassák meg otthon. Kultúrált ünneplésre, egymás megbecsülésére nevelhetjük őket ezzel is.

Hogy kevés az idő? Hogy csak heti egy óránk van ilyesmire? Valóban kevés. Nem is vesztegethetjük el, koncentráltan kell dolgozni! De az a tanár, aki ilyen élményekkel ajándékozza meg tanítványait, nem kényszerül pl. fegyvelmezésre sem, hiszen szájtátva fogják őt hallgatni.

Az élmény olyan lisztből készül, amely sosem fogy el. Olyan, mint a szegény ember terülj-terülj asztalkája. Kínálgassunk bátran! S ha szívesen fogadják, adjunk még! Nem fog elfogyni. Sőt! Sokszorozódik, s újak jönnek a helyébe. S aki sok jót és szépet ad a körülötte lévőknek, azzal ugyan mi baj történhet?

Parasztemberek mondták a dalról az alábbiakat:

„A dal életet ad az embereknek! Vidámságot! Hát ennek éltünk valamikor, ez az igazság.
Fiatalok vótunk, mentünk mulatni. Addig elfelejtettünk minden bánatot, bút. És egymásnak éltünk!”

„Ha haragos vagyok, akkor ilyen szomorút énekelek... az uljan jól esik, mint mikor szomjas vagy,
s megiszol egy pohár bort, egy pohár vizet!”

„Az ének fölvidít vagy megkeserít, megszorít. Kiadja a bánatát vagy az örömit. A Jó isten ebbe beleadta
a jót is, a rosszat is, a szomorúságot, a bánatot is. Mer' ha valakinek van bánatja, akkor elkezdd énekölnyi, ki-
sírja magát és akkor avval megkönnyebbül.

És ha valakinek öröme van, akkor rázendít egy vidám énekre, és akkor avval kiadja az ő örömit. A Jóisten
azt adta, hogyhát az emberek örüljenek is, ríjjanak is.”

Vajon mit tehetünk a mai Magyarországon azért, hogy fogyó, kultúráját elveszíteni készülő országunk jobbulását elősegítsük?

Tanítsuk meg énekelni a ránk bízott tanítványokat! Kezdjük el megtönni a hátizsákjukat: dalokkal, énekekkel, mesékkel, történetekkel, zenékkal és élményekkel! Hogy aztán majd ők is, miután jól megértették, megtanulták és megszerették azokat, továbbadhassák!

„És mint az ékszer is holt kincs a láda fenekén, életet akkor kap, ha viselik: a népdal is,
mennél többeké lesz, annál nagyobb lesz világító és melegítő ereje.”

(Kodály Zoltán)

Felhasznált és ajánlott irodalom

- [1] Barsi Ernő: *Néprajz az általános iskola kezdő szakaszában*
- [2] Vargyas Lajos: *A magyarság népzeneje*
- [3] Marosi Julianna: *Van egy forrás titok alatt*
- [4] Berecz András: *Bú hozza, kedv hordozza*
- [5] Kodály Zoltán: *Visszatekintés*
- [6] Paksa Katalin: *Népzene-történet*
- [7] Dr. Fehér Anikó: *Miért és hogyan vezessünk népdalkört?*

KIRÁLY KATALIN

A 2012/2013-as tanév osztályozásának tervezete

Szaktantárgyunk még mindig legégetőbb és megoldatlan problémája – a heti 1 óra mellett – a reális, igazságos, folyamatos és következetes osztályozás kérdése.

Az ének-zenét tanító tanárok oktatói és nevelői munkája során, az értékelésnek és osztályozásnak nemcsak a tudásszint visszajelzését, hanem – mint motivációs tényezőnek – a gyerekek zene iránti érdeklődésének és szeretetének fokozását is kell szolgálnia.

Az osztályozás és az értékelés egymásra épülő tevékenység, azonban tudnunk kell, hogy az értékelésnek más módjai is léteznek (pl. dicséret, lelkesítés stb.), amelyek segítségével eredményesebben ösztönözhetjük a kevésbé tehetséges gyerekeket is. Normál, heti 1 órában tanító általános iskolákban ennek is elsődleges szempontnak kell lennie.

Ha a jegyszerzés nem kampányszerű, s a gyerekek nem váratlanul, hanem következetes felkészítés után adhatnak számot az új ismeretek és készségek elsajátításáról s gyakorlati alkalmazásáról, akkor talán elkerülhet-

jük a zenétől, az ének-zene órától való „félelmet”, s megteremthetjük a siker élményét is!

Gyakori jelenség, hogy a félév 3–4. hónapjában csupán egy, vagy még annyi érdemjegye sincs a diáknak. Ha nem rendszeres az osztályozás, akkor nem kapunk időben visszajelzést a gyerekek tudásszintjéről, de a tanítási munkánk hatékonyságáról sem. E két tényező ismerete nélkül ne várjunk őszinte eredményeket! Valamikor régen azt tanultam – s a 30 éves pályám alatt be is vált –, hogy a tanév során annyi érdemjegyet kell adni a gyerekeknek, ahány óra van egy tanítási hét alatt az adott tantárgyból. Az elméletet ma is mindenütt követnie kellene a gyakorlatnak, hisz a 2-3 jegy nem elegendő a visszajelzésre. Továbbá, ha ez a néhány jegy a diák negatív töltetű napján született, akkor nem fedheti a valóságot. Ezért többször kell lehetőséget biztosítanunk! A felnőttek sem teljesítenek egyformán az év minden napjának minden órájában. Érdemes lenne ezen elgondolkodni!

Eredményes osztályozásról és értékelésről kizárólag akkor beszélhetünk, ha a tanév elején alaposan átgondolt és kidolgozott osztályozási tervezetet készítünk, amelyet a saját tanmenetünkbe is bejegyzünk! Így a tanár és diák egyaránt biztonságban érezheti magát. Többé nem lesz kapkodás a félévek végén a tanár részéről, sőt a gyerekek is nyugodtabbakká válhatnak. Az osztályozási tervezet elkészítésének legfontosabb, s egyben elengedhetetlen kritériuma: a követelményrendszer tökéletes ismerete.

Az új ismeretek és alkalmazások csoportjai: (évfolyamtól függetlenül)

1. dalok (szép, kifejező éneklés, dallam, szöveg, zenei elemek, dinamikai lehetőségek, zenetörténeti ismeretek stb.)
2. elméleti ismeretek (előjegyzések, módosítások, hangközök, hangsorok, hangnemek stb.)
3. szolmizálás, kottaolvasás (ezen célra ne a dalokat használjuk, hanem a tankönyv gyakorlataira támaszkodjunk!)
4. ritmikai ismeretek (az előző évek során megismert, majd az új tanévben elsajátított ritmikai elemek és képletek felismerése, hangoztatása, lejegyzése, dallammal való összekapcsolása stb.)
5. zenei elemek (formák, műfajok, kórusok típusai – szólamok, hangszerek, hangszeres együttesek stb.)
6. zenetörténeti ismeretek (korok, zeneszerzők élete és művészete, zeneművek stb.)
7. Évközi szorgalmi feladatok (e témáról részletesebben a szeptemberi számban lehet majd olvasni!)

Osztályozási terv – 5. osztály

Szeptember: A 4. osztályban tanult dalok, elméleti ismeretek; Jeles Napok, népdalgyűjtők

Október: Csillagok, csillagok; Erdő, erdő, de magos a teteje; az új stílusú népdal jellemzői; az alkalmazkodó ritmus.

November: Megyen már a hajnalcsillag; A szennai lipisen-laposon; tiszta hangközök, a hétfokú hangsor.

December: Régi stílusú dalok éneklése, a régi stílusú népdalok jellemzői, zenei ABC.

Január: Az egy 'bé' előjegyzés; kottázási gyakorlatok

– a munkáltató tankönyv feladatainak ellenőrzése – értékelése.

Február: Bárdos Lajos: Rétrehívó; Régi táncdal; a tizenhatod; Kis zenei népraiz – tankönyv 44. oldala.

Március: Farsang és húsvét hagyományai, dalai; Kodály Zoltán élete és művészete; Kórusok fajtái – szólamok.

Április: A csitári hegyek alatt; Nem vagyok én senkinek sem adósa; „Kállai kettős”; „Pünkösdlő”.

Május: Salve Regina; Moniot d'Arras: Nyári ének; reneszánsz kora, műfajok, zeneszerzők.

☺ *Június:* J. S. Bach: Parasztkantáta, G-dúr menüett; J. S. Bach és G. F. Händel művészete; szorgalmi feladatok.

Osztályozási terv – 6. osztály

- Szeptember:** Az 5. osztályban tanult dalok; ritmikai elemek; reneszánsz és a barokk kora.
Október: A jó lovas katonának; az új stílus jegyei; tiszta hangközök; dúr / moll hangsorok.
November: Ablakomba, ablakomba; a szekund hangköz; az 1# előjegyzés.
December: Minek nékem ez a sályi határ?; Barsi Ernő, Békefi Antal.
Január: Szorgalmi feladat; módosítások.
Február: Kodály Zoltán: Mátrai képek; a népdalok stílusjegyei.
Március: Magyar történeti énekek; Tinódi L. Sebestyén; a 6/8-os ütem.
Április: A klasszicizmus kora; „Drága lányka...”; J. Haydn élete és művészete.
Május: W. A. Mozart és L. van Beethoven élete, művészete.
☺ **Június:** W. A. Mozart: Vágyódás a tavasz után; szorgalmi feladat.

Osztályozási terv – 7. osztály

- Szeptember:** A 6. osztályban tanult dalok és zenei ismeretek; Erkel Ferenc: Himnusz; Szent István királyhoz – népének.
Október: Által mennék én a Tiszán; Sárgul már a fügefafa levele; a 2# előjegyzés.
November: Tisza partján mandulafa virágozik; a szekund és szext hangközök; a ballada.
December: Bárdos Lajos: Magos a rutafa; szorgalmi feladat.
Január: Kodály Zoltán: Hány János – dalok, szereplők, felépítés, történet, részletek felismerése.
Február: A romantika kora és zenéje; Erkel Ferenc; Liszt Ferenc; opera; verbunkos, szimfonikus költemény.
Március: R. Wagner és G. Verdi művészete; a kis éles és a kis nyújtott ritmus.
Április: Hangszeres karakterdarabok felismerése és szerzői.
Május: Romantikus dalok éneklése; a B-dúr hangsor.
☺ **Június:** Szimfonikus zenekarra írott művek felismerése, tudnivalók – szerzők.

Osztályozási terv – 8. osztály

- Szeptember:** A 7. osztályban tanult dalok és ismeretek; Fohász Szent Istvánhoz – népének.
Október: Erdő mellett estvéledtem; a magyar népzene dialektusterületei; népdalgyűjtők; népdalaink csoportjai; éles és nyújtott ritmus.
November: A citrusfa levelestől, ágastól; a Magyar Népzene Tára; Birinyi József; Budai Ilona.
December: Bartók Béla élete, művészete, művei.
Január: Kodály Zoltán élete, művészete, művei; szorgalmi feladat.
Február: Az 5–7. osztályban tanult zenetörténeti korok.
Március: C. A. Debussy; A. Honegger; I. F. Sztravinszkij; Sz. Sz. Prokofjev; C. Orff művészete.
Április: B. Britten és G. Gershwin művészete; a jazz.
Május: A XX. századi magyar zene képviselői.
☺ **Június:** Szorgalmi feladat.

#	Jel	Osztályfőnök	Létszám	Nemek	Leírás	Kategória	Funkciók
▶ 9.F		Ágoston Tibor	30	9 lány, 21 fiú			

A Mozaik Kiadó elektronikus naplójának egy képernyőrészlete

A 9. és 10. osztályos osztályozási tervezetet az általános iskolai metodikának megfelelően lehet felépíteni. A kiválasztott dalok természetes módon változhatnak iskolánként, helyi értékek szerint és osztályonként is, az adott közösség éneklési készségének, szintjének megfelelően. Októberi számunkban visszatérünk az osztályozás és értékelés témaköréhez, kiemelve s részletezve a módszereket a számonkérésre és ellenőrzésre vonatkoztatva.

FELHÍVÁS!

2012. október 13-án, szombaton 10 órai kezdettel, Szombathelyre várjuk azokat az ének-zene tanárokat, hallgatókat, énekelni szerető társainkat, akik örömmel vennének részt

a **MAGYAR ÉNEK-ZENE TANÁROK „MUSICA HUMANA”**

6. MOZAIK – KONCERTJÉN!

Részletesebb információk a szeptemberi számban következnek.

Az őszi programotok megtervezése során, tegyétek szabaddá magatokat erre a nagyszerű napra!
Ha tehetitek, hozzátok magatokkal a családotokat, tanítványaitokat!

FÜLELŐ – Zenei programok ajánlása

2012. augusztus 3–5., Hajdúszoboszló

Dixieland Napok

A Városi Művelődési Központba várják a jazz szerelmeseit.

2012. augusztus 7–9., Szombathely

Iseumi Szabadtéri Játékok

W. A. Mozart: Figaro házassága – ajánlom mindenki figyelmébe a mű végén elhangzó, illetve felcsendülő gondolatokat, melyek a ma emberének is üzenetként szolgálnak: „A szenvedések, bolondságok és örület e napját csak a szerelem tudja elégedettséggel és örömmel lezárni. Szerelmesek, barátok, táncoljatok, játsszatok! Gyújtsatok tűzijátékot, és egy vidám induló hangjaira siessünk mind ünnepelni!” – Törekedjünk a szürke hétköznapjainkban is békére és harmóniára!

2012. augusztus 11–19., Sárospatak

Zempléni Fesztivál

11-én: Liszt Ferenc Kamarazenekar – a sárospataki Rákóczi-vár udvarán Vivaldi és Piazzolla közismert művei.

14-én: Egyperces évszázad / Örkény-est a sárospataki Művelődési Házban Az író műveiből elhangzó részleteket Dohnányi Ernő, Bartók Béla, Dimitrij Sosztakovics és Pertis Jenő zenéje egészíti ki.

17-én: Tokajban énekel Megyesi Schwartz Lúcia, Bogányi Gergely és Bogányi Tibor kíséretével.

17–18-án: Játsszunk Hány Jánost! (Tokaj, Sárospatak) – A különleges előadás bábokkal, élő előadókkal és a közönség bevonásával történik.

18-án: A Megérthető zene – Hollerung Gábor karmester előadása a barokk zene és a jazz kapcsolatáról – Budafoki Dohnányi Zenekar játszik; Oláh Gábor jazz-zongorista Bach Művére improvizál.

19-én: Händel: Messiás, Budafoki Dohnányi Ernő Szimfonikus Zenekar.

2012. augusztus 14–20., Kaposvár – Kaposfest

A különleges fellépők és zeneszerzők kavalkádja: Kocsis Zoltán, Kokas Katalin, Kelemen Barnabás, Tokody Ilona, Liszt, Bartók, Kodály, Weiner, Kurtág, Ligeti, R. Strauss, Debussy, Ravel és még sokan mások.

2012. augusztus 7., Debrecen

Orgonás kamarakonzert

Karasszon Dezső – orgona, Csósz János – trombita

J. S. Bach, Messiaen, Franck, Viviani, Telemann és Albinoni művei csendülnek fel.

2012. augusztus 20.

Havasi Balázs zeneszerző-zongoraművész és Endi, a Hooligans dobosa közös produkciója vezette fel a Magyar Televízió közvetítéseiben a magyar olimpiakonok megmérettetését. 20-án a televízió m1-es csatornáján, a tűzijáték előtt hallgassuk meg az „Ecset és Zongora” c. Munkácsy-émlékkonzertet!

2012. augusztus 26., Budapest (Dohány utcai Zsinagóga)

Liszt Ferenc Kamarazenekar, Pusker Júlia, Pusker Ágnes és a 8 éves izraeli zongoraművész: Yoav Levanon lép fel.

CONCERTO – Versenyre készülünk!

Az 5 fős csapat minden tagjának rendelkeznie kell egy nagy méretű hangjegyfüzettel, amelybe a felkészülés során dolgozhatnak a gyerekek. Majd a verseny során be is kell mutatniuk, ami új pontokat hozhat a csapatnak a tartalom minősége és a vezetés esztétikuma alapján.

A felkészítő tanárok már elkészíthetik a kötelező művek kottáját, amelyet majd be kell ragasztani a gyerekek füzetébe. Ne várjunk a jelentkezési határidőig (2012. október vége) ezzel a feladattal!

Az alábbiakban felsorolt kórusművek fokozatosan haladva válnak kötelező versenyanyaggá (iskolai, városi, területi, megyei, dialektusonkénti, országos). Ez azt jelenti, hogy az egyes fordulókot követő záró hangversenyen közösen énekelve hangzanak majd el.

1. Kodály Zoltán: A juhász
2. Karai József: Tündér, ha lennék
3. Bartók Béla: Huszárnóta
4. Kodály Zoltán: Karácsonyi pásztorlanc

További önfeledt készülődést kívánok!

A Művészetek Palotája éjszakai megvilágításban

Zenei kincskereső

1. Ki mondta? „Legyen a zene mindenkié!” (Kodály Zoltán)
2. Mit tudsz a balalajkáról? (orosz, háromszög alakú, 3 húros, pengetős hangszer)
3. Minek a rövidítése a MŰPA? (Művészetek Palotája. Az épületet 2005-ben, a Millenniumi Városrészben adták át.)
4. Mit jelent a „toccata” zenei szakszó? (billentyűs hangszerre komponált, virtuóz zenemű)
5. Ki az a magyar zongoraművész, aki fellépett a 2012-es FOCI-EB ünnepélyes megnyitóján?
Melyik zeneszerző muzsikájával ajándékozta meg a közönséget? (György Ádám, Chopin.)

Da Capo al Fine 2012 szeptemberében

